

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય સમક્ષ

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૮૧૦/૧૯૯૮

મંજૂરી અને હસ્તાક્ષર માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર સહી/—

=====

૧ શું સ્થાનિક અખબારોના અહેવાલકારોને આ ચુકાદો જોવા દેવાની મંજૂરી આપવામાં આવે? હા?

૨ રિપોર્ટરને સંદર્ભિત કરવું કે નહીં ? હા

૩ શું ન્યાયમૂર્તિ ચુકાદાની સુવાચ્ય નકલ જોવા ઈચ્છે છે ?

૪ શું આ કેસમાં ભારતના સંવિધાનની વ્યાખ્યા અથવા તે હેઠળ કરાયેલ કોઈ આદેશના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો મહત્વપૂર્ણ પ્રશ્ન સંકળાયેલો છે? ના

=====

=

ગુજરાત રાજ્ય....અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

નાનાલાલ સુખલાલ શાહ અને ૧....પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

હાજરી:

શ્રીમતી મોનાલી એચ. ભટ્ટ, અપીલકર્તા(ઓ) ક્રમાંક ૧ માટે વધારાના સરકારી વકીલ
સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) ક્રમાંક ૨ માટે અબેટ થઈ ગયું છે

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ માટે એમ.આર. પ્રવીણ ગોંડલિયા, અધિવક્તા

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ કે.જે. ઠાકર

તારીખ :૦૯/૦૩/૨૦

૧૫ મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા – રાજ્ય તરફથી વિદ્વાન વધારાના જાહેર અભિયોજક શ્રીમતી મોનાલી એચ. ભટ્ટ તથા પ્રતિવાદી તરફથી શીખવાયેલા વકીલ શ્રી પ્રવીણ ગોંડલિયા ની દલીલો સાંભળી.

૨. સવારે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પ્રવીણ ગોંડલિયા મુદ્દો હાથ ધરવા માટે તૈયાર ન હતા. તેથી, મેં ઉપરોક્ત આદેશ પસાર કર્યો :—

આ ૧૯૯૮ની અપીલ છે. એવું જણાય છે કે શ્રી ગોંડલિયા આ અદાલત સમક્ષ કોઈપણ બાબત ચલાવવામાં રસ ધરાવતા નથી. મુલતવી રાખવામાં આવે છે. શ્રી ગોંડલિયાના અસીલને કસ્ટડીમાં લેવામાં આવે.

૩. ઉપરોક્ત આદેશ પસાર થયા બાદ, વિજ્ઞાન વકીલ શ્રી પ્રવીણ ગોંડલિયા ને પસ્તાવો થયો છે અને તેઓ ભારે હૃદયે આ બાબત સંભાળવા માટે તૈયાર છે.

૪. આ અપીલ દ્વારા, અપીલકર્તા – રાજ્ય ૧૨.૦૬.૧૯૯૮ના વિજ્ઞાન અધિક સત્ર ન્યાયાધીશ, કોર્ટ નં. ૧૩, અમદાવાદ સિટી ના સેશન્સ કેસ નં. ૨૪૪/૧૯૯૫ માં આપેલ નિર્દોષ છૂટકારાના ચુકાદા અને આદેશથી અસંતોષિત થયું છે, જેના દ્વારા અત્રેના પ્રતિવાદીઓને ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮-એ અને ૩૦૬ હેઠળ દંડનીય ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો હતો.

૫. કેસનું સંક્ષિપ્ત વર્ણન અને ૨૯.૧૦.૧૯૯૩ના રોજ બનેલી ઘટનાની વિગતો નીચે મુજબ છે :-

આ પ્રકરણમાં ફરિયાદી મૃતક શિલાબેનનો ભાઈ છે. ફરિયાદ પક્ષનો કેસ એવો છે કે મૃતકને તેના માતા-પિતા પાસેથી પૈસા લાવવા બાબતે શારીરિક તથા માનસિક યાતના આપવામાં આવતી હતી. પ્રતિવાદી નં. ૨ એ લાવવામાં આવેલ અપૂરતું દહેજ બાબતે કટાક્ષ કર્યા હોવાનું આક્ષેપ છે અને તેથી તેના પર ક્રૂરતા આચરવામાં આવી રહી હતી.

આ સતત યાતનાથી કંટાળીને, દુર્ભાગ્યપૂર્ણ દિવસે સાંજના લગભગ ૬.૦૦ વાગ્યે, મૃતકે પોતાના શરીર પર કેરોસિન છાંટ્યું, પોતાને આગ લગાવી અને આ રીતે આત્મહત્યા કરી.

ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી અને તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી. આરોપપત્ર નીચલી અદાલતમાં રજૂ કરવામાં આવ્યું હતું, જેને ત્યારબાદ વિજ્ઞાન સત્ર અદાલતમાં મોકલી આપવામાં આવી હતી. આરોપીએ પોતે નિર્દોષ હોવાનું જણાવ્યું અને મુદ્દાની સુનાવણી માટે આગ્રહ કર્યો. સુનાવણીના અંતે, અમદાવાદના વિજ્ઞાન વધારાના સત્ર ન્યાયાધીશે

ઉપરોક્ત આરોપોમાંથી આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપ્યો. તેથી, આ અપીલ.

૬. ફરિયાદ પક્ષે સત્તર સાક્ષીઓની પૂછપરછ કરી હતી અને દસ મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો.

૭. ઉપરોક્ત હકીકતી પૃષ્ઠભૂમિમાં, માનનીય વધારાના જાહેર અભિયોજક શ્રીમતી મોનાલી એચ. ભટ્ટે રજૂઆત કરી છે કે માનનીય ન્યાયાધીશ એ ધ્યાનમાં લીધું નથી કે મૃતક શીલાબેનને પ્રતિવાદીઓ દ્વારા શારીરિક તથા માનસિક ત્રાસ આપવામાં આવતો હતો, કારણ કે તે પોતાના માતાપિતાથી પૂરતા પૈસા લાવવામાં અસમર્થ હતી. વધુમાં, પ્રતિવાદીઓ પૂરતું ભોજન આપતા નહોતા અને તેના પર પ્રતિવાદીઓ દ્વારા મારપીટ પણ કરવામાં આવતી હતી. વધુમાં, માનનીય ન્યાયાધીશે આંક ૯ વાળા દસ્તાવેજી પુરાવાની, જે પ્રતિવાદીઓ દ્વારા લખાયેલું પત્ર છે, યોગ્ય મૂલવણી કરી નથી. ઉપરાંત, રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે ફરિયાદ તેમજ સાક્ષીઓના નિવેદનો ખૂબ મોડેથી નોંધવામાં આવ્યા હોવાનું ઠરાવ કરતાં માનનીય ન્યાયાધીશે ભૂલ કરી છે. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં લેતાં, રજૂ કરવામાં આવે છે કે આ એક યોગ્ય કેસ છે જેમાં અદાલતે પોતાનું વિવેકાધિકાર વાપરીને માનનીય વધારાના સત્ર ન્યાયાધીશના ચુકાદા અને આદેશને પલટાવી દેવો જોઈએ.

૮. પ્રતિવિપક્ષે, પ્રતિવાદી તરફથી વિદ્વાન અધિવક્તા શ્રી પ્રવીણ ગોંડલિયાએ રજૂઆત કરી છે કે વિદ્વાન ન્યાયાધીશના સુવિચારિત ચુકાદા અને આદેશમાં કોઈ હસ્તક્ષેપ આવશ્યક નથી.

૯. નીચલી અદાલત દ્વારા આપેલા નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત સમક્ષ અપીલની સુનાવણીને નિયંત્રિત અને નિયમિત કરનાર સિદ્ધાંતો સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા અનેક ચુકાદાઓમાં અત્યંત સંક્ષેપમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યા છે. સર્વોચ્ચ અદાલતે ગોવા રાજ્ય વિ. સંજય ઠાકરાન અને અન્યના કેસમાં, જે (૨૦૦૭) ૩ એસસીસી ૭૫ માં નોંધાયેલ છે, તાજેતરના

એક ચુકાદામાં આવા કેસોમાં વડી અદાલતની સત્તાઓની પુનઃપુષ્ટિ કરી છે. તે ચુકાદાના પરિચ્છેદ ૧૬માં અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે :—

૧૬. ઉપરોક્ત નિર્ણયો પરથી સ્પષ્ટ થાય છે કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે અપીલમાં અધિકારનો ઉપયોગ કરતી વખતે અપીલ અદાલત સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશમાં હસ્તક્ષેપ નહીં કરે, સિવાય કે નીચલી અદાલતનો અભિગમ કોઈ સ્પષ્ટ ગેરકાયદેસરતા દ્વારા દૂષિત થયેલો હોય અને પહોંચાયેલો નિષ્કર્ષ કોઈ પણ વાજબી વ્યક્તિ દ્વારા પહોંચાડી શકાય એવો ન હોય; અને તેથી તે નિર્ણયને તર્કવિરુદ્ધ તરીકે વર્ગીકૃત કરવો પડે. માત્ર એટલા માટે કે બે અભિપ્રાયો શક્ય હોય, અપીલ અદાલત એવો અભિપ્રાય નહીં લે કે જે નીચલી અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને ઉલટાવી નાખે. તેમ છતાં, જો અપીલ અદાલતના મત મુજબ નીચલી અદાલત દ્વારા પહોંચાયેલો નિષ્કર્ષ તર્કવિરુદ્ધ હોય અને અદાલતે કાયદાની સ્પષ્ટ ભૂલ કરી હોય તથા રેકૉર્ડ મહત્વપૂર્ણ પુરાવાને અવગણ્યો હોય, તો અપીલ અદાલતને પુરાવાની પુનર્મૂલવણી કરવાની સત્તા હોય છે. આવી પરિસ્થિતિમાં, રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવેલ સામગ્રીના આધારે ન્યાયસંગત નિર્ણય પર પહોંચવા તથા આરોપી ઉપર જે અપરાધનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો છે, તેની આચરણમાં કોઈ આરોપી સંકળાયેલો છે કે નહીં તે શોધવા માટે અપીલ અદાલત પર પુરાવાની પુનર્મૂલવણી કરવાની ફરજ આવે છે.

૧૦. સર્વોચ્ચ અદાલતે રાજ્ય ઉત્તર પ્રદેશ વિ. રામ વીર સિંહ અને અન્ય વિ.ના મામલાઓમાં, જે ૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબ્લ્યુ. ૫૫૫૩માં નોંધાયા છે અને ગિરજા પ્રસાદ (મૃત) દ્વારા વારસદારો વિ. મધ્ય પ્રદેશ રાજ્ય, જે ૨૦૦૭ એ.આઈ.આર. એસ.સી.ડબ્લ્યુ. ૫૫૮૯માં નોંધાયા છે, સમાન સિદ્ધાંત પ્રતિપાદિત કર્યો છે.

અતએવ, નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે આ અદાલત જે અધિકારોનો ઉપયોગ કરી શકે છે તે સુસ્થિરપણે સ્થિર થયેલા છે.

૧૧. સર્વોચ્ચ અદાલતના મુકીયા અને અન્ય વિ. રાજ્ય, પોલીસ નિરીક્ષક, તમિલનાડુ દ્વારા પ્રતિનિધિત (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૩ એસ.સી. ૩૨૧) મામલે તાજેતરના નિર્ણયમાં પણ, સર્વોચ્ચ અદાલતે પરા-૪ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું છે :-

૪. એ બાબત વિવાદાસ્પદ નથી કે નીચલી અદાલતે, ફરીયાદ પક્ષ અને બચાવ પક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા મૌખિક તથા દસ્તાવેજી પુરાવાની મૂલવણી કરીને, તેમના વિરુદ્ધ દાખલ કરાયેલા આરોપોના સંદર્ભમાં આરોપીઓને નિર્દોષ છૂટકારો આપ્યો હતો. રાજ્ય દ્વારા દાખલ કરાયેલી અપીલમાં, વડી અદાલતે, આક્ષેપિત આદેશ દ્વારા, ઉપરોક્ત નિર્ણયને રદ કર્યો અને આઈ.પી.સી.ની કલમ ૩૦૨ વાંચી કલમ ૩૪ હેઠળ આરોપીઓને દોષિત ઠરાવી તેમને આજીવન કડક કેદની સજા ફટકારી. અપીલકર્તાઓના વકીલે ખૂબ જ ભારપૂર્વક દલીલ કરી કે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશને તકસીરવારીમાં ફેરવી વડી અદાલતે પોતાના અધિકારક્ષેત્રની મર્યાદા વટાવી છે, તેથી હવે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામે દાખલ થયેલી અપીલમાં વડી અદાલતની અધિકારસીમા અને શક્તિનું વિશ્લેષણ કરીએ. આ અદાલતે નિર્ણયો પરંપરામાં વારંવાર સ્પષ્ટ કર્યું છે કે પ્રથમ અપીલી અદાલત તરીકે વડી અદાલત, ભલે નિર્દોષ છૂટકારાના આદેશ સામેની અપીલ પર વિચારણા કરતી હોય, તો પણ સમગ્ર પુરાવાનું પરીક્ષણ કરવા માટે અધિકૃત અને બાધ્ય છે, અને જરૂર જણાય તો તેનું પુનર્મૂલ્યાંકન પણ કરી શકે છે; તેમ છતાં, હસ્તક્ષેપ કરવાનો પ્રશ્ન આવે ત્યારે, માત્ર રેકૉર્ડ પુરાવાના આધારે અપરાધિત્વ અંગે સંપૂર્ણ નિશ્ચિતતા હોવી જોઈએ, અને માત્ર એટલા માટે નહીં કે વડી અદાલત એક વધુ શક્ય અથવા ભિન્ન દૃષ્ટિકોણ અપનાવી શકે. ઉપરોક્ત બાબત સિવાય, જ્યાં અપીલની વિચારણા ની વ્યાપ્તિ અને ઊંડાઈનો પ્રશ્ન આવે છે, ત્યાં અપીલ દોષસિદ્ધિ સામે હોય કે નિર્દોષ છૂટકારાના વિરુદ્ધ હોય તે માત્રથી તેની સાથેના વલણમાં કોઈ ભેદ કે તફાવત માન્ય નથી. [વિધિ રાજસ્થાન વિ. સોહન લાલ અને અન્ય, (૨૦૦૪) ૫ એસ.સી.સી. ૫૭૩].

૧૨. નિર્દોષ છૂટકારાની અપીલમાં સ્થિર કાયદાકીય સ્થિતિ એ છે કે, જ્યારે અપીલી અદાલત નીચલી અદાલતે આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપતાં

દર્શાવેલા કારણો સાથે સંમત હોય, ત્યારે અપીલી અદાલતને ચુકાદાને પુનર્લેખિત કરવાની અથવા નવાં કારણો આપવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. આ ચુકાદાઓના કસોટીપથ પર, તેમાં પ્રતિપાદિત સિદ્ધાંતો દર્શાવે છે કે ઉક્ત વિવાદિત ચુકાદામાં નોંધાયેલ તથ્યનિર્ધારણને તર્કવિરુદ્ધ કહેવું શક્ય નથી અને આ દૃષ્ટિકોણ તથ્યો પર આધારિત છે. ફરિયાદ પક્ષ દહેજની માંગ અને પ્રલોભન સહિતના આરોપો સાબિત કરવા માટેના મુખ્ય તત્વો પુરવાર કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યું હોવાથી.

૧૩. આ તબક્કે, ભારતીય દંડ સંહિતાની કલમ ૪૯૮-એ અને ૩૦૬નું પુનઃઉત્પાદન કરવું આવશ્યક છે, જે નીચે મુજબ વાંચવામાં આવે છે :-

“૪૯૮-અ. પત્નીને ફૂરતા હેઠળ લાવનાર પતિ અથવા પતિના સગા. - જે કોઈ, સ્ત્રીનો પતિ અથવા પતિનો સગો હોવા છતાં, એવી સ્ત્રીને ફૂરતા હેઠળ લાવે છે, તેને ત્રણ વર્ષ સુધીની કેદ તથા દંડથી પણ દંડનીય કરવામાં આવશે.

૩૦૬. આત્મહત્યાનો દુષ્પ્રેરણ. - જો કોઈ વ્યક્તિ આત્મહત્યા કરે, તો જે કોઈ એવી આત્મહત્યાના કર્યમાં દુષ્પ્રેરણા આપે, તેને દસ વર્ષ સુધીની અવધિ માટે કોઈ પણ વર્ણનની કેદની સજા થશે, અને તે દંડ માટે પણ જવાબદાર રહેશે.”

૧૪. મારા અભિપ્રાયને સર્વોચ્ચ અદાલતના તાજેતરના નિર્ણય, કુલદીપ કૌર વિ. ઉત્તરાખંડ રાજ્ય, (૨૦૧૪) ૧૦ એસસીસી ૫૮૪ માં અહેવાલિત, તેમજ કે.આર.જે. શર્મા વિ. આર.વી. સૂર્ય રાવ, ૨૦૧૩ સીઆરએલજે ૨૧૮૯ માં અહેવાલિત નિર્ણયથી આધાર મળે છે. કે.આર.જે. શર્મા (ઉપરોક્ત) ના ચુકાદાનો સંબંધિત અંશ નીચે મુજબ વાંચવામાં આવે છે :-

“પીડબ્લ્યુના ઉપરોક્ત પુરાવાથી સ્પષ્ટ થાય છે કે મૃતકે પોતે જ તે દિવસે પ્રતિવાદી અને તેમના બે પુત્રો સાથે ફિલ્મ જોવા જવાનું પસંદ કર્યું નહોતું અને ન તો પ્રતિવાદી કે ન તો બંને પુત્રોને એવો કોઈ વિચાર હતો કે તેઓ ફિલ્મ જોવા ગયા ત્યારે મૃતક આત્મહત્યા કરશે. ફરિયાદ પક્ષના સાક્ષી (પીડબ્લ્યુના)ના આ પુરાવાને ધ્યાને લેતાં, અમને સમજાતું નથી કે પ્રતિવાદી દ્વારા આત્મહત્યાની પ્રેરણા આપવાનો કેસ કેવી રીતે સ્થાપિત થઈ શકે, ખાસ કરીને ત્યારે જ્યારે મૃતકે આત્મહત્યા નોંધપત્ર (આંક પી૧) છોડી ગયું હતું, જેમાં તેણે ઝેર પીીને આત્મહત્યા કરવા માટે પોતાના દ્વારા લેવાયેલા પગલાં માટેની જવાબદારીમાંથી પ્રતિવાદી તથા અન્ય સૌને મુક્ત કર્યા હતા.

પીડબ્લ્યુના પુરાવામાંથી પણ અમને પ્રતિવાદી દ્વારા કલમ ૪૯૮એ, દંડ સંહિતાની સ્પષ્ટીકરણની કલમો (એ) અને (બી)ના અર્થમાં કરવામાં આવેલ ફૂરતા અથવા હેરાનગતિનો કોઈ કૃત્ય એવા રૂપમાં જણાતો નથી. કલમ ૪૯૮એ, દંડ સંહિતાની સ્પષ્ટીકરણની કલમ (એ) મુજબ, કોઈપણ ઇચ્છાપૂર્વકનું વર્તન, જે સ્વરૂપે એવું હોય કે જે સ્ત્રીને આત્મહત્યા કરવા પ્રેરિત કરે અથવા તેને ગંભીર ઇજા કે જીવન, અંગ અથવા આરોગ્ય, શારીરિક કે માનસિક, માટે જોખમ ઊભું કરે, તે ‘ફૂરતા’ ગણાય છે. અમે પીડબ્લ્યુના પુરાવામાંથી નોંધ્યું છે કે મૃતકે જે દિવસે આત્મહત્યા કરી, તે દિવસે પ્રતિવાદી કોઈપણ એવી ઇચ્છાપૂર્વકની વર્તનની બાબતમાં કોઈ રીતે દોષી નહોતો, જે મૃતકને આત્મહત્યા કરવા પ્રેરિત કરે, અને ન તો પ્રતિવાદીએ મૃતકને કોઈ ગંભીર ઇજા પહોંચાડી હતી. કલમ ૪૯૮એ, દંડ સંહિતાની સ્પષ્ટીકરણની કલમ (બી) મુજબ, કોઈ સ્ત્રીને અથવા તેની સાથે સંબંધિત કોઈ વ્યક્તિને કોઈ મિલકત અથવા મૂલ્યવાન જામીન બાબતે કોઈ ગેરકાયદેસર માંગણી પૂરી કરવા માટે

દબાણ કરવા હેતુથી, અથવા એવી માંગણી પૂરી કરવામાં તેણી કે તેની સાથે સંબંધિત કોઈ વ્યક્તિની નિષ્ફળતાના કારણે, તેણીનું હેરાનગતિ કરવી ‘ફૂરતા’ ગણાય છે. જોકે પીડબ્લ્યુએ કહ્યું છે કે પ્રતિવાદી મૃતકનો પગાર લઈ જતો હતો, તેમ છતાં તેણે જરાક પણ ઉચિતપણે જરાપણ કોસ-પરીક્ષણમાં સ્વીકાર્યું છે કે તેણે પોલીસ સમક્ષ આ વાત કહી નહોતી કે પ્રતિવાદી મૃતકનો પગાર લઈ જતો હતો. પીડબ્લ્યુના આ પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, અમારી દૃષ્ટિએ નીચલી અદાલત અને વડી અદાલતના સમવર્તી નિષ્કર્ષ કે પ્રતિવાદી કલમો ૪૯૮એ અને ૩૦૬, દંડ સંહિતાના ગુનાઓ બાબતે દોષી નહોતો, તેમાં સંવિધાનના અનુચ્છેદ ૧૩૬ હેઠળ અમારી સત્તાનો ઉપયોગ કરીને હસ્તક્ષેપ કરવો જોઈએ નહીં.”

૧૫. વર્તમાન કેસમાં, કલમો હેઠળ

ભારતીય દંડ સંહિતાની ૪૯૮-અ અને ૩૦૬ કલમો હેઠળ, એકમાત્ર આરોપીને વિદ્વાન વધારાના સત્ર ન્યાયાધીશના સુવિચારિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા નિર્દોષ છૂટકારો આપવામાં આવ્યો છે. ઉપરોક્ત નિર્ણયો તથા વિદ્વાન વધારાના સત્ર ન્યાયાધીશ દ્વારા નોંધવામાં આવેલ તથ્યનિષ્કર્ષોના આધાર પર, મને વિદ્વાન ન્યાયાધીશના સુસુમ રીતે લખાયેલા ચુકાદા અને આદેશમાં હસ્તક્ષેપ કરવા માટે કોઈ પણ કેસ બનાવાયેલો જણાતો નથી.

૧૬. અતએવ, આ અદાલત આરોપીને નિર્દોષ છૂટકારો આપતાં નીચલી અદાલતે આપેલા કારણો અને નોંધાયેલા નિષ્કર્ષો સાથે સંપૂર્ણપણે સહમત છે અને તે કારણો તથા ઉપરોક્ત કારણોને અપનાવીને, મારા મત અનુસાર, પડકારવામાં આવેલો ચુકાદો ન્યાયસંગત, કાયદેસર અને યોગ્ય છે અને આ તબક્કે આ અદાલત તરફથી કોઈ હસ્તક્ષેપની જરૂર નથી.

૧૭. ઉપરોક્ત પરિસ્થિતિઓમાં, અમદાવાદ શહેરની સત્ર અદાલત, અદાલત નંબર ૧૩ ખાતે સત્ર કેસ નંબર ૨૪૪/૧૯૯૫માં માનનીય વધારાના સત્ર

ન્યાયાધીશનો ૧૨.૦૬.૧૯૯૮નો નિર્દોષ છૂટકારાનો ચુકાદો અને આદેશ પુષ્ટિ કરવામાં આવે છે.

૧૮. ઉપરોક્તની દૃષ્ટિએ, અપીલ નામંજૂર કરવામાં આવે છે. જામીન અને જામીનપત્ર, જો કોઈ હોય તો, રદ કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી, જો કોઈ હોય તો, તત્કાલ સંબંધિત નીચલી અદાલતને મોકલી આપવામાં આવે.

સહી/–

(કે.જે. ઠાકર, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.